

آسید محسن؛ هنرمند ایمان و ارادت

در سومین سالگرد درگذشت زنده یاد سید محسن مصطفی زاده شاعر آیینی، پژوهشگر و نمایش نامه نویس فقید دیار خراسان، درباره جایگاه هنر و اندیشه اش با دو دوست و همراه او همکلام شدیم

شنیدنی بود. بر خور داری از صنایع ادبی و موسیقایی از دیگر ویژگی های شعر او بود.

صداقت در سرودن شعر

وی ادامه داد: نکته دیگر در آثار استاد مصطفی زاده این است که او یقین و اعتقادات قلبی خود را می نوشت، و همیشه و ساقاوتنه آنچه را می نوشت، می شنید و این همان چیزی است که امروز ما کم داریم. در نهایت باید گفت، ما باید تاجایی که امکان

دارد، به شایستگی از بزرگان ادبیاتمان تقدیر کنیم.

شاعر بی شعار

این شاعر خراسانی گفت: وقتی نام این استاد می آید، همیشه تواضع و ادب او در رفتار و کردار این شاعر دانشمند پیش چشم من است. استاد مصطفی زاده در حوزه ادبیات، شعر، فلسفه، حکمت، نمایش نامه و... تسلط داشت و او صدق عینی شاعران بی شعار بود.

دینی از دوستان نزدیک زنده یاد مصطفی زاده گفت: اگر چه در باره تاثیر استاد مصطفی زاده بر شعر خراسان می توان ساعت ها سخن گفت اما او آن چنان که باید به جامعه هنری و مخاطبان معرفی نشده است. این استاد جامع الاطراف آثار زیادی در عرصه ادبیات دارد، اما به دلیل تبلیغ کم این آثار، بسیاری از علاقه مندان به ادبیات با این شاعر نویسنده آشنایی چندانی ندارند. اکنون، وظیفه ماست که آثار و دستاوردهای او را به درستی معرفی کنیم تا نام او یاد او جودان بماند. امیدوارم با تلاش ها و پیگیری های بیشتر، بتوانیم میراث ادبی استاد مصطفی زاده را به نسل های آینده منتقل و از فراموشی جلوگیری کنیم.

گنجینه‌ای که دارد خاک می‌خورد

حمیدرضا سهیلی، پیش‌کسوت تئاتر و از دوستان نزدیک استاد مصطفی زاده گفت: تئاتر خراسان مدیون استاد مصطفی زاده است. برای او فرقی نداشت فردی که با او وارد همکاری و گفت و گو می‌شود چه طرز تفکری دارد؛ هنر برای او مهم بود و فس. در طول سه ساله که از در گذشت استاد می‌گذرد، نبود او در تئاتر خراسان به اندازه ۳۰ سال حس می‌شود. او مشاور بسیار خوبی برای هنرمندان تعزیه و تئاتر بود. روی دربارہ شاخص‌ترین ویژگی استاد مصطفی زاده در حوزه تئاتر گفت: او یک تعزیه‌شناس زبده و اهل مطالعه بود. امروز تألیفات فراوان این استاد برجسته در زمینه‌های مختلف از جمله تئاتر، تعزیه و تئاتر، فلسفه و ادبیات، در منزلش دارد خاک می‌خورد. بنده بایقین کامل این آثار منتشر شده را یک گنجینه تمام عیار می‌دانم. تعداد این کتاب‌ها به بیش از صد جلد می‌رسد و هنرمندان و ناشران را باید با جدیت برای کار بیابند و این گنجینه را از خطر فراموشی نجات دهند.

سید محسن مصطفی زاده، نویسنده، شاعر و پژوهشگر برجسته مشهدی، در سال ۱۳۳۷ به دنیا آمد. او از کودکی علاقه مند به هنر و ادبیات بود و به مرور زمان این علاقه به عشق عمیق و پایدار تبدیل شد. در زمینه های شعر، ادبیات، نمایش و تئری فعالیت داشت و به عنوان یکی از چهره های برجسته ادبیات و هنر خراسان شناخته می شد. آثار مهم او شامل مجموعه شعرهای «آینه های شکسته»، «گل های کاذب» و «سکوت های ناپیدا» است که بیانگر دقت و عمق دیدگاه های او به جهان و انسان ها بودند. علاوه بر شاعری، مصطفی زاده در حوزه نمایش و تئری نیز فعالیت های بسیاری داشت و به عنوان نویسنده و کارگردان تئاتر، نمایش های مختلفی را به صحنه برد. او در زمینه پژوهش های ادبی و فرهنگی نیز فعال بود و به عنوان پژوهشگر در حوزه های ادبیات، عرفان، اخلاق و تفسیر شناخته می شد. سید محسن مصطفی زاده در تاریخ ۱۴ اسفند ۱۴۰۰ به دلیل عارضه قلبی در گذشت، اما آثار و یادگارهای او همچنان در قلوب و ذهن ها می ماندند و به هنر و ادبیات باقی مانده است. از جمله آثار او می توان به «آینه های شکسته»، «گل های کاذب» و «سکوت های ناپیدا» اشاره کرد. «لیک یا علی» (لیک یا علی)، «سیر در ۱۲۱ حدیث نبوی با مطلع یا علی» و «منتخب مناقب امیر المومنین در شعر فارسی»، «نمایشنامه حاکمات» و «نمایشنامه ابدال» اشاره کرد.

سید علی شیری

این کتاب ها به بیش از صد جلد می رسد هنرمندان و ناشران خراسان باید با جدیت پای کار بایند و این گنجینه را از خطر فراموشی نجات دهند.

زیگی های شعری سید محسن

سیدی خاطر نشان کرد: بعضی شخصیت ها شاعر پرورند و باروخی قوی که دارند، افرادی را اطراف خود جمع می کنند. او با دانشی که داشت، به پرورش شاعران جوان همت می گماشت و در هنر به همه طیف ها توجه داشت. در یک کلمه، حماسه شعر این شاعر را می پسندم. او در شعرش همواره به روح حماسه

سهیلی تصریح کرد: به اعتقاد من، امثال مصطفی زاده هر چند دهه یک بار به دنیا می آیند و سال ها طول می کشد تا دوباره فردی بیاید و جایگزین او شود. قدر زنده یاد مصطفی زاده دانسته نشد و نمی شود. در پایان هم باید بگویم امیدوارم مسئولان بیش از پیش در معرفی هنرمندان همت کنند. مسئولان باید فانوس و چراغ بردارند و به

چرا باید زندگی نامه های خودنوشت را بخوانیم؟

نگاهی گذرا به مهم ترین دلایل اهمیت زندگی نامه های خودنوشت که توسط هنرمندان مختلف به رشته تحریر درمی آیند

الهام بخش و انگیزشی

زندگی نامه های خودنوشت می توانند منبع الهام و انگیزه برای خوانندگان باشند. نویسندگان در این آثار چالش ها و مشکلات خود را با صداقت به تصویر می کشند و نشان می دهند که چگونه با پایداری و تلاش، بر آن ها غلبه کرده اند.

صمیمیت و صداقت

زندگی نامه های خودنوشت معمولاً با صداقت و صمیمیت بیشتری نوشته می شوند. نویسندگان در این آثار از احساسات و تجربیات شخصی خود سخن می گویند و به خوانندگان این امکان را می دهند که با آن ها همدلی کنند. این صداقت و صمیمیت به خوانندگان این امکان را می دهد که به زندگی نویسنده نزدیک تر شوند و احساس کنند که او را به عنوان یک انسان واقعی و ملموس می شناسند.

رضایی: از گذشته‌های دور تا امروز زندگی نامه‌های خودنوشت همواره نقش مهمی در تبیین و شناخت بهتر زندگی نویسندگان و هنرمندان ایفا کرده‌است. این آثار به خوانندگان فرصتی می‌دهد تا از نزدیک با تجربیات چالش‌ها و موفقیت‌های نویسنده آشنا شوند و از مسیر پرفراز و نشیب زندگی او الهام بگیرند. کتاب‌های «ابن مشغله» و «ابوالمشاغل» نوشته‌های ابراهیمی که تا امروز چندین بار تجدید چاپ شده و به‌تازگی نیز نمونه‌ای از آن‌ها به زیر چاپ آراسته شده‌است، نمونه‌های بارزی از این گونه ادبیاتی هستند که اهمیت زنده‌ماندن نامه‌های خودنوشت را به‌خوبی نمایان می‌کنند. به همین بهانه به سراغ پاسخ به این سوال رفتم: آیا زندگی نامه خودنوشت هنرمندان بنا به دلایلی می‌تواند دارای اهمیت باشد.

نقش زندگی‌نامه‌های خودنوشت در جامعه

زندگی‌نامه‌های خودنوشت، علاوه بر روایت زندگی شخصی نویسنده، بازتابی از جامعه و دوران زندگی او نیز محسوب می‌شوند. به عنوان مثال، همین کتاب «ابن مشغله» که اولین جلد از زندگی‌نامه‌نا در ابراهیمی است، تجربه‌های او از کار در چاپخانه، بانک، فروشنده‌گی فرش و دیگر مشاغل را به تصویر می‌کشد. این کتاب نه تنها داستان زندگی او را روایت می‌کند، بلکه مشكلات اجتماعی، فرهنگ کار و دغدغه‌های نسل جوان در دهه‌های ۱۳۳۰ و ۱۳۴۰ را نیز بازتاب می‌دهد. این نوع از روایت‌ها به خوانندگان کمک می‌کند تا شناختن بهتری از زمینه‌های اجتماعی و تاریخی زندگی نویسنده پیدا کنند و به تحلیل‌های عمیق‌تری از آن برسند.

بهتر زمینه‌های اجتماعی و فرهنگی یک دوره خاص کمک کنند.

تأثیر فرهنگ و ادبی

این آثار تنها یک زندگی‌نامه شخصی نیستند، بلکه بازتابی از جامعه و فرهنگ ایران در دوران درخشان و متغی به شمار می‌آیند. این کتاب‌ها به خوانندگان این امکان را می‌دهند که به چالش‌ها و موفقیت‌های نویسندگان در مسیر زندگی‌شان آشنا شوند و از تلاش‌های او برای حفظ و تقویت فرهنگ و ارزش‌های محلی و ملی الهام بگیرند. این آثار به خوانندگان نشان می‌دهد که چگونه می‌توان با صداقت و تلاش به اهداف بزرگ دست یافت و تأثیری مثبت بر جامعه و فرهنگ خود گذاشت.

[illegible]